

בקיילין זמינות סלימוט מיהה נקיילין, כ"ז מהיקור לסיימל, עוד מליינו חולקין לפערmis הלהמורליים נגירמת המשנה ואילך מלהן דמי סכי ומילך סכי, וכן מליינו חילוק לפערmis נין סיירוסלמי וסנגני גנירקם, וכמ"ז ממשנה לרצונה צפ"ט דצבייטה וממשנה צפ"ה לתרומות, והס כמו רבי שמתנות ימי ספל ונחותה, הצל מהחל שפיו לומדים ע"פ החליפו, וכן שמתנת רצ"ז. עוד טעם זהה כי דרך כל כותבי ספלייס צפ"ט ספל גדול רומייס ממוקס למקוס וחוויים כמו שמתנת זמוקס פלוני וכענין פלוני הוא וענין צפראק פלוני, והוא נמהל בכל הגמරת דבר וזה הולך כדבעין לימייל לו וחוויים לה והוא מוציא סוס מקוס נפי שסיה בכל על פה כרך שמת דבוח מהעיר תלמודיה כל תלמין יומיין, וכן סוח הווער מן כסס והוא קהמרמן מנע צמוקס פלונית מפי שסיה בכל על פה. עוד רלה וז מלהתי צמ"ב דתמוריה גני יה' דהמר ר' יוסף סמי מימת נקליס מסל מהתניתה כי קליק ר' דימי לאשכחים לרך ירמיה לימייך וקהמר וכו' יה' דימי לי לאשכחים לרך מגורת צלמי לה לרך יוקף לה מיקמי מינח נקליס ממונתיה, פירש"י ה'ס סיימי מוגה לדס סיימי כותג מגורת וכיימי צורה לרך יוקף לנגן לה מיקמי נקליס משאייה מהתניתה לדעל דמיי לתרוי וכו', פרץ נגמר ולי הוא ליה מגורת מי הפסר למשלחמה ושה יה' הצעה ברייה לרך פיעל נר הצעה לממר ר' יוחנן כותג הלוות כשורפי מורה, (פירש"י צהן מילין חומס הלכות נקיטת הדלקה, נ"ה סהkor להשאות כותג) דתורה צגען פה פ"ה) ולמד מס (מחוץ לספלייס) חיינו נוטל צכל, דרכ רבי ישודה נר נחמני מתורגמנים דריש נקית כותג חד מומר כותג נר קת הדליקת מהלה וכותג חד מומר כי על פי הדליקת מהלה לווער נר דבrios צגען פה לי מהה רשיי נהורס בכמג ודנרטים שצכתה לי מהה רשיי נהורס צעל פה, ומתרג דרכ רבי יטהעהל כותג נר קת הדליקת מהלה מהה קותג חכל לי מהה כותג הלכות לילמה מלמה חדמי צהני, (פירש"י למדך דבר כגן וז שמדסה טיה צלט סי' יודיעים למקן הצעירות) דהה רבי יוחנן ור' ל' מעיפוי נספרה דההגדת נצמתה (והה נר נימן ליכתב סוס דבר גמלון וכלהה ומגנדה פ"ה בגיעין (דף ס') ודרשי ה' כי עת לעשות לה' הפלטו מוויתך מהרו מوطג מיעקר היה מהמת מן סטורה ואל מאתמתה מורה מיטרהל, עד כן.

סימן מא

באור שיטת הרמב"ם בעניין כתיבת המשנה.

ישוב להזכיר שתהה עליו המהר"י חאגיז ז"ל מגמא מפורשת בגיטין ותמורה ותרץ שהרמב"ם לשיטתה אוזיל.

מכב הרמב"ם ז"ל: "זומיימות מהה רביינו ועד רביינו הקדושים לנו חיכרו מזרע שמילמדין להם נגידיס במורה צבען פה. הולך כל דור ודור לרשות דין זו נFIELD שסיה נלהמו הדבר כותב לעצמו זכרון בתמונות שסמע מרוצמייו והווער מלמד על פה נגידיס. וכן כל מהד ולחוד כותב לעצמו כפי כמו מציירם סטורה ומלהלוםיה כמו שצמען. ומדברים צנמאנטו צכל דור ודור צדיניס צלט נמלוס מפי בתמונות הולך צמלה מסלת עשרה מדות והקימו עליום צית דין בגודל. וכן שסיה כל דר נידת והקדושים והקדושים זכרון כל בתמונות וכל חמץ עד רביינו הקדושים והווער קידוץ כל קידוץ כל הדינים וכל הניגולים והפירותים בתמונות מהה רביינו וצלאמו צית דין צבען דור ודור כל סטורה כולה ומינר ומכל ספל התמantha. ובנוו נאמנים נגידיס ונגלה לכל יטלהן ומכתשו כולם. ורנוו צכל מוקס כדי צלט משמחת מורה צבען פה מיטרהל. ולמה עטה רביינו הקדושים כך ולה הניח לדרכן כמהות שסיה. לפי צרלה שמלמידים מממעניין והולcin ובתורות מתחדשות וגאות מלכות רומי פושט נעלום ומגנרט. וישרhalt מהגיגלן והולcin לקוות. מינר חיכור מהד להיות ניד כולם כדי צילמדו נסלהה ולה יסתה. וישן כל ימי סוח וגיינו דינו ולמדו התמantha נגידיס".

ונתקדמת לדרכי התמantha להגיהן רביינו יעקב מהגיא הרכבה למומה על צוות הרמב"ם והרכבה להוכיהם שעוד ומון רכיניה ורכ' חי' עוד לנו נכתבה התמantha ז"ל: "עוד מכבר רצ"ז גני יה' דсадר רבי ודרש סי' רצ' לתמantha לפי סייח פן יסתכו התמאניות ויחלפו בתמות הסמכים ובמקומות מיעוב יטמלו פטויה, ובמקומות להקוור יטמלו מומר ע"כ, והס היו בתמות התמאניות יטמלו מאס ולס יטעו, דהכי מהה צפ"ק דקיקוצין (דף נ') ימי ס"ט ווימנינס, והע"ג דצמפיקות ווימירות לנו

ועיין בס סהמלוין מלך גוז להוכיה שטיטם רצ"י
סהמאננה לנו נכתבה דמיינ לבי ועיין כמ"י לר' זלכ' יענץ
כמ"ו נמושל דכל מה שאעיר על דרכי מהלי"ח ע"ש
זהריכום. וזה מהם פקודתיהם מנגמרת גיטין ותמורתם היה
פקודתיהם עזומה הילך לכהורה לית נגר וככל נגר

פוק חי דליך נמייף מהלי פוגיין צהדיות נגד דעתו
שלטן"ס, מלך למס נכתבו כמשמעות צמי רבי הילוי
מהמא שגמרה ולי קוה ליה היגרתה מי הפסר
למייסלה כי מהח' נכתבו כמשמעות קיה להפסר ג"כ
לכמה שחר הלוות מטעס וזה ענמו נכתבו כמשמעות,
ועוד היה חמל רבי יומן כותני הלוות כשורפי מורה
והלמד מאס מזון הקפער חיינו מקובל שכר מהח' שרבי
כתוב כמשמעות שאס עיקר הלוות ומורחה שבעל פה,
ולס הלמד מאס לנו יקנאל שכר ההילך כתוב רבי, וס
טהמר מזוס מוטב הייעקל ולס משכחה ח"כ לנו חמל
כשורפי מורה, ועוד רוחה ליין מוכלה וזה מן השמיון
להמר לילמה מילמה חדלה טהני דהה והוא מעוני
קפסר דהגדתנו וכו', ומלי לילמה זה ודחי מומר
מזוס עט לעשות דהה רבי כתוב כמשמעות כפי דעת
שלטן"ס, ומחלך נכתבו כמשמעות שאס עיקר מורה
שבעל פה כל שגן דיווקים ומידותים ומלי לילמה, והוא
ליה למילך מן הלוות צפטיות ולס דרך לילמה מן
טהמרות דליך למידתי להגדות לנו מיקרו כ"כ מורה
כמו דיבים והלוות, דיקוח נמי דה"ר יומן כותני הלוות
ולס קהמר כותני דברים שבעל פה, דהע"ג דהמוריין
ריש פריך כל כתבי כותני נרכות כשורפי מורה (האן
מיילין חומס מפניadelika) סיינו מזוס דרכות נמי
זהו כמו הלוות זרכיה זו לך וזה לך. ובירוחם מחייב
הפיilo זkapri דהגדתנו דהמר רבי יהושע בן נוי שדה
הגדתנו הכותנה אין לנו חלק סדרותה (מזהן הכתוב)
מהתהלך הטעמה אין לנו מקובל שכר חמר רבי יהושע בן
לוי נהג מן יומי לנו מקובלות זקפלם דהגדתנו חלום
חד זימנה וכו' הפilo בן נהג מיתגעית גליליה, רבי מיח
בר נה חמל מד ספר דהגדה חמל לי מה כתוב טווות
תקטע ידה לכמתבה וכו' וסוס בן כטנגה ציוח מלפני
ה黜ין, רוחה ליין הפסר שכם רבי עיקר מורה שבעל
פה שטייה המשנה ומלמדיו תלמידיו מקולין נמי שכתוב
זהו, ובדר תימה ליין לנו חילiasmite נגלה צוזס זוכת
למיירמו נכתבו כמשמעות צימי רבי, נהג כי קהמר
מן סתמייה למתרין לדה נה רבי נהג נסמות ולחותוס
ההלוות לחמור. עוד נריש פריך נדר גדי יהה דהמר
ליה רבי יעקב נר חכם לאצאי כגן מגילות מענית
דכתיכו ומנמל מאו להוציאי צהדרתך דרכיה וכו' וכמו
שכזבמי כס ע"א, ופירוט"י מגילת מענית הלו ימיס
הקריות לאחנוןת לך נקייט מגילת מענית כלם סיימה

לה מזכיך מדויק מסקנות שיכתב נכמך להר ולאין
מידות אלה גמינה בכמויות כמו שאותה הולג' צמודיקף עליו
חוימות כי יה דקק"ד הס"ק הכה מיש ודלי ממייה
מלמה טוויה לה רכ' מהלך קהילתי דמ"ק וסמן"ץ
כלומרות גם כי עומדין מטה מערכ' ע"ש קיה והלו בתם
צנאנדרין הולידיין דליה' מ"ד שטמורה יימנה לישראלהן
ככתב עכדי ולצון הקדש ומזר ונתן להס ציימי עולמה
נכמך הטעונית וחמרי' מהי הטעונית שעה עמבה
מהשור שיכתב הקדש וזה מכני השור וזה מי' גדול
שיטה שיכתב הוש' המהוואר טיט נכל קח וקח ממנו
תלי מלייס כל הלאום יסודות הטמורה מכני כל צני השור
וישיו הטענות מכובע עכדי ועוד ככתב עכדי מה נס היה
צמן' ק' וסמן'ץ הולג' ודלי אין ספק זהה שיכתב טנק'
הטעונית השו' המכובע צלחות וע"ז כן נקרלה קדש
וכן נצון הקדש ומעולם לא נרלה שיכתב השו' הולג'
צלחות הולג' נצון הקדש כבר נודע מהן וצני יישראלהן
קדושים מתן מולה וגוז האס מדבר עס נגייהם וקדושים
וחמפע'כ מתוך תומם וקדושת הכתוב השו' (נע'י
קיימי') יה' כי כותביהם הומו לה' במקפליים שיכתב המליך
חו' כל ה' ויה' נצומו הולג' כי כותביהם הומו ככתב עכדי
השו' כטנגנו הולרין שבחות ל homo' מנתק' וכטגלו
להר' וידעו צני השור המכובע וה נטלוiso להס יה' שסיה
הקדושים נצון שסיה להס וחמלו הומו וצני יישראלהן הורגלו צו
שלבאס יה' שסיה להס וחמלו הומו וצני יישראלהן הורגלו צו
ניתן להס לכמוג ס"מ וצחל' כטוגיס וכגדיקי' מדכתי'ג
וכמצע הנצמון ור' שיח הומר שמעולם יה' נצמונה
[נצמנה] וכמצע זה יימנה מולה לישראלה גס נקפל'י
הקדש ולמה נקרלה שמו הטעונית שמהוואר צמכו ולקמן
במכלמין קלי הטעוני נצון הקדש כדמן והלווען שצמצע
הטעוני יה' דה' ודלי דכ"ע נצון הקדש יה' נצון צני
השור דה' הולידיין צירוטלמי השור נצון יה' להס מכובע
יש להס נלומר כמצע יש להס משלבאס הולג' אין להס נצון
הולג' מסל' מהלכים יה' כה' ק' דכמצע צלנו יש להס הולג' יה'
נצון צלנו וע"ז שהורגלו נצמצע נצון הקדש כמצע
הטעונית ונהקרלה נצון הטעונית וזה נ"ל נכוון וזכריה
ולפי זה יה' זמה שטינה עולמה יה' הכתוב לכמוג ספלי'
מוראה צמצע הקדש צוס מדורע על הטמורה שאר הכתוב
זה כבר שיח יוצע וניתן לנו צלחות הבורים".

דיפלטיקיניה זו"ל הגמ' נגינוין: "ר' זבה ור' יי' דהמלי
מלוייןכו מהי סכל הפטרחה מקום למקרי זיה נסנת
מהי טעמה דלאו ניתן ליכטן מך נר ר' זב חמי חמר
לטנטולוי נמי חקור מ"ט דהה גה חזי למיקרי זיה וגה
היאו שרי לטנטולוי וטהי למקרי זיה דר' יי' ולצצ'ל
מעיני נספלוי להגדתיה נסנתה וכשה גה ניתן ליכטן
הלא כיוון דלאו הפסר עת לנשותם לד' הפלטו מולטך פ' ג'
כיוון דלאו הפסר עת לנשותם לד' הפלטו מולטך". וכדנור
מהלך חמוה חס זיה ובה כבכל עונדרה צפופעל נסנתה
הנסנה על ידי ר' זב ה"כ כמה הוילכו ללימודו הסתתר על
עת לנשותם לד' מל' יי' ולר' ג' וגס קרי כבכל השותר ע"י ר' זב
וגס מעסס קוטית הגמלה מצמעה צחהתר קוח דנור
חדר צלהו נודע מקודס מה ציט לדחוק ולמלך צין מה
שנוגע ליחיד לנzin מה שנוגע לר' זב מ"מ מפטנות
ר' זבイトה הסוגיהם נרלה כלל מעין צחהתר צל עת
לנשותם לד' גה זיה ידוע עוד ונמתדת מדכני ר' יי' ולר' ג'

ונרלה נייכב שיטת הילמג"ס דהנה המרין
צנאנדרין כ"ה: "המר מל וועלט ומיטימל מל עוקצע
צמלה נימנה מורה ליטעל צחצ' עכרי ולען פקודס
פור ווינטנא נאש זימי ערלה צמאנ' חצוריית ולען
הרמי צילרו לנו נישעלן כתב חצוריית ולען פקודס
וינהו לאדיוטומ' כמו עכרים ולען הרמי מלן
סדיוטומ' הרם רע מקדש כותמי מל' כמו עכרים מלר
רע מקדש כמו ניגוניה" ויש למקור לממן דהמר
צנאנ' עכרי נימנה מורה ווינטנא זימי ערלה מכתב
עכרי לכתב חצורי לח נערל כמו עכרי לגמרי ונפקע
מחלוות דיינו ולח נכתבה התורה כהילכתה צחצ' זה אין
זה קדושים קפר מורה ווי כשר כתזיס לח לדל' נערל
כל' כתב עכרי מחלוות דיינו ולח נכתבה התורה צחצ'
עכרי לח' רע קדושים מה' זה קדושים ספ' מורה מן
המורא ולק ערלה קצע צמכתה בתורה נכתב חצורי
MPII שאו מלהואר צנאנ'יס ונרלה דהנה צליינ'ה
מנילה כתב זו"ל "ומקדרה וכל כתיב מה' המאות צהין
נכיה רטה' לחדס דבר מעטה רקטו נחים' דה' לי
מ"ד צנאנדרין פלק כ"ג דעתך צינה מה' צחצ' דמיה'
חצוריית צעל'ה עמאנ' מה'ז'ור ומירן' דהמא קרט
הצמ' ודרוש' דכמ'ין וכמ' נו' מה' מצינה התורה טהום
צחצ' העטוי לאחסנות כדלי' הטע ווחמליס מילנו' דה'

הארלה"ך דהה כיוון לרעה הטעיג למחיי חיין כומכין וליכל ממן דפליג עלייה ועוד דליך לפ██וק הלאה כמנת קמל דרצעי יסודה דלעג צרי חילג נדעמו לאסלאים וע"צ. ונולחה דהנה הוחלונים מקרוי לי ההייקור הווע רק ליום צל דנרים שגען פה נcumן הווע גנס עסס הcumינה להוורה, וכמכו דזה מלוי נ mammוקט ר"י ולבי יסודה נר"ס סוגה נמדראס רעה כי מצה ל"ד זהה לאונס, רצוי יומן ולבי יסודה נר"ס לי יומן חומר כמות נ"ק מה הדרניש היללה כי על פי הדרניש היללה, מורה שcumן ומורה שגען פה כרמי חמן נליות וחס המליח חומס ועשית מה שcumן געל פה וממה שגען פה נcumן חיין מקודל סבר למה שכך נמנה מורה מורה נcumן ומורה געל פה, ולבי יסודה נר"ס חומר כמות נ"ק וגוו' כי על פי וגוו', מורה נcumן ומורה געל פה כרמי חמן נליות יודע שלהקה מנטל הדרנית וכו'. ומפסאות הדרניש מסמע לדער"י ההייקור הווע הcumינה שארי חומר וחס עשתה מה שcumן געל פה וכו'. ולבי יסודה נר"ס פלייג על זה וסוגר דההיקור הווע רק הליימוד וחומר על מנת שמתה קוריה נגן וכו'. ולפי זה יט לאסתפק צדיניה דהין כומכין מגילה לתינוק להתלמד חס ההייקור הווע הcumינה וממה שלהקו ליום הווע מפני שcumן גהילוק, או דהין כלון הייסור צל כמינה כלל, ומה דההמר חיין כומכין מגילה לתינוק להתלמד הווע מפני ההייקור דהוי געל פה, ומלהכי תננו קמל דרצעי יסודה הליימוד דהין מגילה לתינוק להתלמד בה וחס דההמר חיין דין התייר לחמשה דמעסה הcumינה, ויט לאעטס דעמו לאעטס מותר, מוכם דזה הייקור מיוחד צלcumינה, דהיא ההייקור הווע רק מפני שלהקו ליום צו ה"כ מהי נ"מ בין דעמו לאעטס מהין דעמו לאעטס סוף קו"ף קו"ף כהלו הווע לומד געל פה וומפלו צלע דצדינו דהוי געל פה, חצן מ"מ חי ההייקור הווע הליימוד סרי הווע לומד רק מהו מגילה, ודעמו לאעטס חיינו חלמ לrk דין התייר דמעסה הcumינה, ויט לומד דגס וזה נכלל געל פי הדרניש היללה דההיקור לאסנות מפי צניטן חי זמדר הcumינה, כמו שטוגר ל"י דההיקור לcumוג דזדים שגען פה נcumן חי צלע ליום כמו כן חמורה שcumן גופו חקו לאסנות כתינמה ממדר צניטן. ועיין צב"מ הרמ"ה פירמן ל"ד שcumן דמה דההמרין דנרים שגען פה חי חמה רצחי למומרכן נcumן הווע דוקה נcumן חי צו, ולכלהה דכליו לך עיון

מוצע ממקום דיני החלטה"ה דגש ניכר שיק
לומר אין נייח רשמי למדת דבר ורק סלין כמה שיטות
עליה לסתור החלטה ניכר שיטות שום מילוט מפני
שאכפת הוא כדבר שיש ידוע ונימן כלומות ולפי זה הכל
ע"כ חלות דין שלא כדבר עברי לנו נפקע כלל על ידי עוזה
שקרי כיוון שנטען עדרו ימתה מורה ומלה עלייו קדושים
ספר מורה מן ה侮辱ה ע"כ הכל הי היפך לעוקור
קדושים מורה ניכר וזה על ידי נייח כיוון שלין נייח
רשמי למדת דבר וכךו שלין נייח رسمي למדת דבר וליתן
כדבר כמו כן אין נייח رسمي למדת דבר ולעוקור
חלות דין ניכר ימתן נסמי וע"כ צפין כח ניכר
וזין כח השורי ניתן לסתור זו ספר ה侮辱ה הולך שטח
השוריה שול מעולה מכם עברי וכן ניכר שטוח כלומות וקצע
עליה שטח ה侮辱ה רק שטח השורי הולך לעולות
לעוזה הכתיריה לספר מורהangi גס שטח עברי כיוון
שמרו יי'ו ימתה נאו לסתור ה侮辱ה (ואה להי'ו מטעטל
מה סדייס הולך חיינו הולך לדרכן) ועיין בראיטנ'ה מגילה
דף מ' מס' כ' נמסנה דהין בין ספליס ותפלין ומזוזות
וכס צד"ה וספליס ניכרין הכל נצון. ונכני'ה הולך
נחתמי: "ונראה פשות דכיוון לכל ימוד ההליךoral של
דעריש שטחן הי מה רשמי לומדרס צע"פ, וזה
נחתמי: "ונראה פשות דכיוון לכל ימוד ההליךoral של
משום דהמקור לאנוט מכל' שנותנה, והלימוד נמור
לדורות וזה כמו שיטה שטח נימתה, והס כן
הס נימתה שטחים עס כל ידי ספר מורה שיטה שטח
שנותנה וזה הולך לדורות, כמוו דהמקור ללימוד מורה
שטחן מון שטח נימתה דנימתה שטח, כמו כן
המראין כיוון דהילדך יהידך ושיעיו לדבוקה שנה
שנוגנוו כל הפליטות חיכן נגידין ומפלן כדריש
רש"י וזו נגמרה קדמת ה侮辱ה, והס כן הולך זו דמותה
שטחן לך נסיות נימתה יט לו דיניס מוייחדים, שיינו
כదר שטח שיטה שטח נימתה דנימתה, והס נג', כי
כגע פה, ומכל' כן הי המראין מורה מתומה נתנה
דיןיח טפי דכיוון דלה נימתה עד קו'ה השגה מתוגמלו
כל הפליטות כוון ונגמרה לו שגה רהשונה וטיה
שיו סדרות לו על פה עד שטחן, כפירות רשי"ז, והס כן
הולך מדר נימתה שטח נימתה שטח נימתה ולג' חל עלייה
חלות הס מורה שטח נימתה עד שטחן כולה, ולג' נתן
היו'ו נימתה עד שטחן כל מורה כדי שטחיה עלייה
חלות דין מורה שטחן, והוא יט לישן שיטם שהלפק
הפסיק לסתור מגלה למידה נתמך נגה ותמה עלייו

הין שיסיה למלן דהמר שסתורה נינה בכתב עכלי ניתן
גס כתוב הלשוני נלומות וטעו נינה ליכטן צו כל שסתורה
ה"כ ייטה אפשר לסייעת הריטינג'ה לנגיש שגען פה
לכתוב צין כתוב הלשוני נינה לחייבת כל השורה כל הלשון
דהמר שכתוב הלשוני נינה לנחשילת כל השורה ה"כ
נדירים שגען פה היינו אפשר לנחות כלש נכתוב הלשוני
לפי שיטת הרכמן"ה וכותב עברי נלחמת לה שי משממיס
זו לעולס נפי שיטה זו כלש לדרים צל חול כתוב"כ
הרכמן"ס נמצואה הוונלה נולות חייש נאכלות מ"ת
(כמו שאניה צו"מ מאל"ס הלאךר סע"ד) זו"ל:
"אפשר לנחות כתוב הלשוני צו נינה חורה נלחמת הלשון
כתבי שקדצ נלוד ומעולס לה זכו יטרלן נשים
נאמלים מזה ולחמנס הגרותיהם וספלי מכמותיהם
וקפלי חול צלחת הכל לנחות עברי וכל מה שמקקו על
המטבעות ועל שקלי שקדצ הכל לנחות עברי וצעור
זה ונגו הקפלדים ולירו גורות לחמות נלחמות עד
שחול צולו כתוב חמל כדי שיטה מוחר לנלחמת צו".
ושיינו הרכמן"ס לטעמא הoil שכתוב צפירות שמשנה
פ"ז מידיס לנחות הלשוני כו שכתוב שאל כמן ימגרן
להת השורה. ולפי זה שלי צודאי להסנקין כתיבות
הרכמן"ה שדרים שגען פה הי מה רצחי למולרט
כתוב כו רק לנחות הלשוני ה"כ שלי צודאי רצוי כתוב
המשנה לנחות עברי כמו כל ספלי מכמה וצערות
וקפלי חול צלחת כיון צרכי קוגר שכתוב הלשוני נינה
טורה וחין לרין כל נזוע עלה מזרה הפה דעת לעשות
לד' הפלוט מורתך וחלרכן לנחות הלשוני נלחמת פיש
אפשר לנחות חורה שגען פה כי אין זה שיטר דעת
לעשות לד' הפלוט לנחות לנחות עברי וכל זה רפי לטעמא הoil
דוחפר לנחות לנחות לנחות עברי וכל זה רפי לטעמא הoil
דוקיגר לנחות הלשוני נינה חורה הצל נמלן דהמר
לנחות עברי נינה האי צהריו דטני הכתזיס נמו לנחות
זו ספל השורה צין כתוב עברי ובין כתוב הלשוני וה"כ
אפשר לנחותנדרים שגען פה לנחות צין לנחות עברי
וזין לנחות הלשוני ולט מליינו להז"ל צעלן סתלמוד טאיו
משמעותם נלצון אחר מלצון עברי שמי כמו כן לה קה
להס כתוב חמל כלש כתוב עברי שטוח מרמי לו כתוב
הלשוני וכמו שכתוב הרכמן"ס שספלי חכמה ודורי חול
של ישלה פיו חמוץ נכתוב עברי נימי חז"ל חס כן
הלי יכול עולם כתוב הלשוני כו מוקודש יומל שמי

לישרים

הבדלנים מוכלים נציתת הרכמן ה' שעד כהן ה' היה
להם כחן חמר וליה הנטממו אס כלס ה' זכמתן חסורי
ה' זכמתן עדרי לדורי הרכמן ה' נטשות יפה מהיזו
סינכה סיינה ולפי זה הרכמן מושבנש לדורי הרכמן ה' כמיין
חוומר שרני לטעמייה צפיר כהן חמאנא זכמתן עדרי
וליה הוילך כלל לההט דעת לנשות ה' הפלוי מורתן
ה' מדיניה היה מומר לאיטמיה לכתוב חמאנא זכמתן
עדרי זכמתן חסורי צהמת טיה חוקר וליה צייר צו עת
לשות ולכן ה' נוכר כלל נתקדמת הרכמן ה' למתנה
מורחה שרני כהן חמאנא מצוס עת לנשות וצוחמת
מדיניה היה מומר לרבי לכתוב חמאנא והרכמן ה' הרכמן
פומק לרבי לדכמת חסורי נמנה מורה הילך מקוםיג
לגיינין וממולא פנלו לרבי יומי לדכמת עכלי נמנה
מורחה וגמירי לטו להגמליה בסגנון ר' ור' נזירים כן
ה' כ צפיר הוילך לרימר דעת לנשות ה' הפלוי
הורמתך להרי לדידי זכמתן עדרי חוקר לכתוב לדביס
צגען פה כיוון צו נמנה מורה ולכן ה' דסיא ידוע
להם לרבי כהן חמאנא (לפי דעת הרכמן ה') מכל
מקום נ' היה הפטר להציג לריה מוה לאיטטם שמוחר
לכתוב מורה צגען פה מצוס עת לנשות ה' הפלוי
הורמתך להרי זה זכמתן לרבי חמאנא ה' מזוס לדפי
שיטומו מדיניה מומר לכתוב זכמתן עכלי זכמתן חסורי
זכמתן הרכמן יכול דעת לנשות ומושבנש לדורי
הרכמן ה' כמיין מומר.

ועודdia ה'פ'ר נומר צפאות לכללי עולם
בכמ' ח'צוי נינה מורה ולמי כתוב במאנה בכמ' עכדי
ה'ל' צה'ר נס'ת'ם מה'ס ה'כמ' עכדי ולו dia ה'ס
כלה' כתוב ח'צוי ולכן צפ'יר ה'ו'ר'כו לה'ת'ר דעת
לעשות ח'ב'ן מל'ץ חי' ר'לה' ש'ל'ו מדעת לעשות וכו'
צ'נ'ימ'הס צ'ל'ה'מו'ר'ה'ס כ'נ'ר לו' כתבו' בכמ' עכדי ולו'
פי' ר'ג'ל'ין צ'ו צ'ה'ל'י ה'ג'מ'ל' צ'ו'ה'ל' מ'ל' כתוב' ח'מ'ר
ל'ג' ח'ק'ד'ה כתוב' ל'ז'ונ'ה' פ'ר'י ד'ל'ג' ה'ט'ת'מ'ז'ו' בכמ' ז'ה' כ'ל'ג'
עד צ'ו'ג'ר'כו' נ'צ'ה'ל' מ'ל' כתוב' עכדי ורכ' ח'ק'ד'ה ה'ט'ינ'
צ'ו'ה' כתוב' צ'מ'ת'מ'ז'ים צ'ו' ל'ז'ונ'ה' (וכמו צ'פ'יל'ס ר'מ')
וה'ל'ו'ה' ל'מ'יס'ת'פ'ינ'ה' ק'וה' ה'מ'ינ'ה' ל'ה'ק'ינ'ה' ז'וה' פ'יח'
ל'ה'ו'ה' מ'ל'ג'ס צ'ל'כ'ו'ה'ים צ'ה'מ'ר'ה'ס בכמ' עכדי י'ת'נ'ה
מור'ה וכמו צ'ה'נ'ה'מ'י מ'ד'נ'ה' מ'ה'ל'ס' ה'ל'ס'ק'ר' וכן כתוב
בר'ל'מ'ג'ס צ'פ'יל'ו'צ' כתוב' נ'ל'ד'יס' ו'ל': "ע'ג'ר'ה", פ'ל'ז'ון
ה'ע'כ'ר'ה' וכתוב ה'ע'כ'ר'ה' כתוב' עכדי וקו'ה כתוב' ח'ז'ל' כ'ומ'ז'ין

כלוחות ולו"כ קלי אין סין כיimal לכתוב מורה שגעל
פה כלל מדיניות ורק מסוס שגיאר לינט ומזהו צמה
תבצח מורה מישרעל קמייר לכתוב מורה שגעל"ס
מסוס עת לנשות לד' הפלוי מולםך ומה צלה המליחו
כתוב מדא לגמרי יט' לומר לו צרלו צה פירלה להכנים
כתוב מדא לישרעל וכל שכן דליהם צה עת לנשות וכו'
וימלט טוב לכתוב ככתוב עגבי לו טים צה גיטול מורה
לנמוד כתוב מדא והיכל עת לנשות וכלי כל עיקר הדין
דעט לנשות מיינו נמלמוד זימדים גראני יומן וריש
לקיש טעינו נקפי דהגדתך נצמתה וכלי כוד סיון
כתובין ומונחים והיכל טירחן יתרוח להמיאיה כתוב מדא
ולהעמיך הדרושים וולוי מרוכין כי אדרושים ופסיר
היכל עת לנשות ולכך השomer לנמוד נסס כמו שאותר
זקפרי דהפטרכיה שאין הכל נזoor יכולת לכתוב נגייליס
צלים וכן גס נס יט' לומר צלה היה נס נקל שיוכלה
להמיאיה כתוב מדא ולהעמיך כל הדרושים הדרושים
ופסיר קמייר מסוס עת לנשות וכן נרב דימי דהמר
אי' האכמיה לינתי כתיב הגרמיה ליב יוקף" קלי נל
היה יכול לאכמיה כתוב מדא דמיאיה ידע זה ריב יוקף
לקרוע וגס טרחה יתלה פיה וגיטול מורה הוה לינך
ולנמוד כתוב מדא צבאי הלאה חמת ססיה רודה לאחד
לרצ יוקף וחילגלה שאותר מסוס עת לנשות האפר צלה
סיה כותב לגמרי לאחד לרצ יוקף ולכך פspir השומר
מסוס עת לנשות והמ יזוח צעל דין לחלווק עלי ולומר
שכיוון טהני מוכים להרחות הקינה שגענוריה נל' רוז
להאטמת צבאי חחר מנה נך צהמת נך רוז' הו נל'
האטמת צבאי חחר עז' וזה האיג קלי הדרושים
مواقים כן מדורי הראמץ"ס צבאי שטפפליס ליירו
יעורות חמלות נחותיות עד שבור כלו' כתוב חחר והמ
סי' עזם כן חוו' ל' קלי אין זה ממידות הספפליס וגס
קלי הראמץ"ס הומל מפורה נסס האטמת צבאי עגבי
ולו' צבאי חחר וכן מפורה מפשומות דכרי הראמץ"ה
צ homo שארחותיהם פמיאי'ו כתוב מטיול מסוס דדרושים
צגעל פה חי מה רצחי למומר צבאי הומל נסס
זכות האורי (ונחלנו) דגס כתוב עגבי כן קראמץ' חליכת
דמולה נמנה צבאי עגבי וולוי סודר כן קראמץ' חליכת
להמת וטאון) ונגמרה כלום חמליןן דר' יומן וריש' לקיש
הראמץ' חליכת שפה חליכת דכו' ע' מצל' נפשות קלי

מזה רצינו ולו' נמת מומלת המורה וכמג מה
מאננה המורה כיינו כמו טה"ו וכמג" כו' נגייל כמזה
רצינו כמו כן כmag שרטוי לאשכנזות סוח ג"כ על ידי מי
שהוא "צר" וכמג" ונמיה דזה גופל דעת פי נגייל
כללןzm מורה וכמו זכמג מה"ם לעניין בזין בית המקדש
על פי נגייל דזה גופל גלי קלה ודז"ק ולפי זה יי"ל
דכמג חסורי מקום מעני דיניס ה' לסקור נצנות מכמו
אנמינה ועוד שטוף להשתמש כמג זה ליין טהור
קדושים.

וילע חס בטיעס למלות קלוטמו הויל מפני
שנהמלו נרומ הקודס וילע חס קוגאלת היינו מונמלת חת
שיידיס האוק נכתוב נכתוב האורי נסיטה הרמא"ס
ולדזריעו וזה דבר רוחוק לנויר שנחנמלה גזה הילכה
שחטוק נכתוב נכתוב האורי. וזה רלמיי ציד הפליס
להמלי חייס סיון זלע"ד סכתם לפראן כן דנדי המ"ה
זמאנ"כ המ"ה זס ס"ק י"ז וויל' המג"ה: "ויל' ע דה
לה צרי נכתוב נלצון מהר היל מזוס עת לנשות לד'
ולאס מי המייל ועוד דכמוניים נכתוב מהר ולמ"ה
זמאנ'וגה סיון זי"ד סכת דהפלס שארהלאזונס המליאו
כתוב מסיטו כדי נכתוב דנרים זגען פה וויל' דוקה
זכתוב האורי נל' נתנו נכתוב ע"ז עיין סיון מקמ"ה
ועיין זי"ד סיון לרפ"כ נב"י זכתוב שלין נכוון נכתוב
זכתוב האורי דנרים כל חול וכו'" זכתוב על זה ציד
הפליס וויל': "זומא"כ המג"ה וויל' זיו"ד סרפ"ג כו'
ויל' זמזה יט קווע נקדמתה הרכמ"ה דהה דהין נכתוב
כל חול זהאורי יה פפי שאויה סכת מוייד למורה
זכתוב ולכן על האורי דוקה פקפייד זלה נכתוב צו
דנרים זגע"פ". וזה כניעס האני זכתובנו צילמור
דנרים זגע"פ. וזה כניעס האני זכתובנו צילמור
לדנרים פה נכתוב נכתוב האורי וויל' זכתוב עוד
דהין להיא מכח"י לדנרי הרכמ"ה וויל': "זויומר נרלה
לפראן דלפי מ"ז פב"י י"ל טעם שאמליילו סכת מסיטה
זכות צו לדנרים כל חול ומ"מ נכתוב לדנרים זגע"פ
ויל' דהמקור מה' זכתוב מסיטו".

ונחלגת רג' סרילו גלון מנוול סלבי כתוב
המאנם וכמג ז"ל: "וזהילין רצנן למגרסינו על פה"
וע"ז נפתחן לכמג זקוף פ"ד ממ"ג הוות כ"ט מה
שאהלך טס. ולפי זה הדרושים מהתהילים כמוין חומר
דרכני לסתמייה בכמג המאנם בכמג עכדי ולט כי צה

זו הモלה העס הנקראים חול סמיריה וככמג זהה חלק
ככמג צו למגנו המולה קול כמן חסורי וככמג חלק
כמן ימגנץ הסורה נקראת חסורי מן השגדולה
והסתפלהות כמו (זרלאזיט ז') גלאזיר כי חסורי נמות
והו ממרס חסורי שהו מלהופר שוכנן לפי טליינו
משתנה ולפי טליינו נדחק מהות דמות נסיטם כמיינמו
מדלומות ולפי טליינו נדחק מהות דמות נסיטם כמיינמו
ולein כוה חלק המכירות". וכן חמלין נמנדרין וביניהם
לאדיוטום כמו עדרי ולצון לרמי מלן סדיוטום חלק
ר' כומלי (ולף סגמראן קלי סס נמלן דהמר ככמג
עדרי נמנה מולה חכל ושה פוינן לאכומיס מעתמיס
בלשון וככמג עדרי) וחנן קרי קימלן' לרב' טוכנן
חסורי נמנה מולה ולחילו לר' יוקי דהמר שוכנן עדרי
נמנה מולה ונמנה צימי עורה קרי מודה שחלומות
נתנו ככמג חסורי ועוד טברי סוף סוף נמנה צימי
עורה לכמג חסורי וככומיס קרי קופריס צוז וחוומיס
שלג נמנה מולה כלס ככמג עדרי וlein לו אס קיום
לכמג חסורי ולצון השונימו וכטלו כמן זה מישרhn וחוומיס
חין שיקיה חכל זה חזון לדכבר חזון הטעמלהים לה קיה
מפורקס כמו עדרי ולחמי טפיר לדבוריו וצזה ייחד לדברי
הרמן"ה צפאות מה שלומל שאלתאוניים חמלייו כמג
משיט להס כלהס כלהס כמן חסורי מזוס לדזון הטעמלהים גם
נהמר כלס כלהס כלהס כלהס כמן חסורי ולצון קוורכו להחתה
דעתי לנשות (וצוז וlein קרין לדחוק למ"כ ד"חסורי"
למה דוקה וזה קולו קדין לעדרי").

והס כניס הנו צדנריינו הלה יט לומר עוד טעם
הדא נמה הkowski לכתוב מורה צבעל פה זכמג נפי דזרי
פרלמג"ס נחתונגה שאלקוו לכתוב זכמג הלה קמגי
הקדא צבגד ומועלס למ זכו יטהלן לטיות נסמליס ה"כ
הלי גס דכרים צבעל פה כיון שלין נgas מלות קדושים
כמגי הקדא שוכ הkowski להצמץ נcumג הוציאו הפיילו
לדרמי מורה כל שלין זו מלות כמגי פקידס וסיה נרלה
לומר זוכמג הות מזנה המורה פילוטו כהנקלל כמג
העדי להצמץ וסיעו על פי נזיה מה שאמורה
הומלט "זוכמג הות מזנה המורה" סיינו ש"וכמג" הוּם
מי כסוח נר נזיה כמו שאמליין לרוי שיה עזיל שמנמן
מוראה על ידו ולחף צבכלן חוץ נזיה רצחי לחדא דבר
גבכלן נס עוזר מבל צמדזומט גבומה מולי רטוי ביה במו

לישרים

בדעתו של רבי חנוך הgambarה נא יכולת להוציא מלהנדי רבי
כלוזס צייר לו מורה שרבוי כמו רק לעצמו שפוגר שוכנת
השוויה נימנה תורה ולמה בכתוב עכדי ומותר לכתוב בכתוב
עכדי נלמַח הניתן כל עת לעצות לד' וכו' חנוך למקנון
יש לומר מהה טהרה נדעתו של רבי שascal ימלדו נמשנה מגד
ההניתן כל עת לעצות לד' וחד' טהרה דוקן גדול מ"מ
ההנדלים מוכרים דהנ"כ יקאה עליו מיניה וכי
מקומנו דקעטיק נא ודז"ק קיטוב ממילא אין רוחיה
מדבוריו של שפוגר כהרמן"ה ומ"ה וברוחבונים שוכנו
בכתוב מיטען ודז"ק שיטען.

zos likor han l'man d'halmer zechut u'zchut n'mana molha
mekor zahmat zechut le'neis zenuf pa zechut u'zchut v'lo
chein zos: "halmed v'mazna lo' zechut zechut molha trolley ho'
meharai v'zilrin rezun lemgerkiniso ul pa han mazni
dachinai d'halmerin zemmorah d'neis zenuf pa hi zahma
rechmi l'mohern zechut, anohmer ci ul pi kedurim shulha
carmi han zrim hala zahma zomtz v'hi zahma zomtz
halcomot", v'siyyu s'rezun lo' camno kedurim v'lo kape ma
shekape zefatzen zechut ci rak reyi camn han s'rezun lo'
camno han lo' mado zenuf pa v'adlerha manohar zanimi reyi lo'
sicha u'vork zechimur zan um n'uzot la' v'do'k.

ולפי זה מה שראהתי נגידו המלחינים שכתבנו שלרמן"ס כתוב רבי שמאנא מוסע עם נזנות לד' פות שגרה ליטנה שארי לרמן"ס לנו הולך רבי להסביר כל עם נזנות מהן לchromatic עזרי וכן הזכיר כל צדנאי לרמן"ס זה בקדומו הבהיר דעתם נזנות וכו' כמו שמנצחים ועין חמוץ' להמקמה יidis מינן ח' חוי י' שכתב: "ונלהה לדין נרים צבעל פה חי מה רשל למלס צמאנ דהמל נגיטין ק"ג פה צכל כתוב ונכל לeson וכו'" ו"ע שאלי כרמ"ה ומ"ה מפושט שאו דוקה צמאנ ליטוי ורק שאל פליס סגד שמלפער לוואר אין וכלהו וצמו' לי"ד גיטין ס' כתוב: "הכל מוסע עם נזנות לד' הבירוי חכמים נזנות וגוזה פמן רבי שכתב הקמן ולחמייו מבזו השגheiten ורצעינה ולכך לאן כתבו ה תלמוד וכן כל חכמי האדרות כותני פירושיאן" ונלהה צמלהוקם לרמן"ס צלה הוציאר שהימר מוסע עם נזנות לד' וצמו' לי"ד סקונר שלפני כתוב הקמן מדין עת נזנות לד' צהולי הטעון לי"ד סוגר חמוץ' צכל כתוב חסור נזנות דרים צבעל פה וכן הונן להיטר כל עת נזנות לד' ולחmens חיינו מוכלים שיש לוואר סקונר צומתן ליטוי כתוב רבי הקמן הולך ימונו כל הקיוטים צפקה שמקראי' ח' זיל וע"כ זיל שאמו' לי"ד ג"כ סוגר כמו צביהו נציתת לרמן"ס הולך ציוון סכלי עלה מה ה למדו נצמאנ ח' כ מה מועלם נצחות הקמן כיוון צלה ילמדו זה וע"ז מוחר צמאנ על היטר דעתם נזנות סגס לחמים ילמדו מהתווים וזה לנו מפלשים רק למקנה צביהו מלבני ר"י ור' נקיות שיש טימר כל עת נזנות לד' צוב פטייל הוואר הקמו' לי"ד צוה כי

סימן מב

בעניין אם כל המקדש נקרא בירה

באוור מחלוקת ר' וריש לkish בריש יומא ישוב לשתי קושיות הרש"ש שם שר' וריש לkish לטעמייהו אול'. באוור עניין בית הבחירה דין בית המקדש שלעתיד שיהיא בידי שמים וישוב למה שיש להטוה בזה. דין מלך הוא מדין בית הבחירה ועוד הרבה דברים עמוקים.

הMRIין נריש יומלה: "מן חמש סענעם ימיס קודס שrifת הפלטה כי מפריטין כהן השוכר מת הפלטה מגיתו לנטכה שעל פני הצעירה וכו' וטהלו נגמרה מהי צעירה להמר רנה נר צר מנה ה"ר יומן מקוס פיה נאל העזית ובילה טמו ור"ל האמר כל המקדים כלו קרווי בילה שניהם הצעירה מהר הכלינומית" ופירט רצ"י וצ"ל: "האר זמנמי לה מקוס גרען מרונה לנגומה זו ודוד קהמר לי לאחי קrho נדנרי היומיס". ונכס"ט הקשה על דרישות טמי קושיות וח"ל: "שנהמר הצעירה מהר הכלינומית, אהלו נאל עלייה קrho האמור בסוף בלא"פ כי נא נאלס ק"ק לדעכיה קrho האמור בסוף בלא"פ כי נא נאלס הצעירה. ומה שפירט צ"י מהר הכלינומית מהר זמנמי לה מקוס. לח"י מדווע נא פירט על הזמנת כסף וזהב וכלה"ד כדרכיניג בסוף בלא"פ הכלינומית לדיית חלקי הוואז כו"ז. ונלה נאל פלוגמת ר"י ור"ל, רנה נפמקן נדנרי כסומים בס נאל (כ"ט מה) "ויהםר דוד המלך לכל הקבב שלמה צבי מהד נמל צו חלקיים נער וכן